

tebe 6,000 Acres, med et sukkerdyrket Areal af 2,600 à 2,700 Acres, bleve i Aaret 1874, i Anledning af den dengang paatænkte Oprettelse af en Kreditforening for Den, vurderede til 465,000 Dollars. altsaa til et Beløb af mellem $1\frac{3}{4}$ og 2 Mill. Kr. Burderingen til Auktionssefterretning, som er opgivet mig for alle Plantagerne paa to nær, andrager 201,000 Dollars. Naar man vil sammenligne denne Burdering med Burderingen fra 1874, maa disse to Plantager naturligvis fradrages, og saa bliver Forholdet det, at de Giendomme, som i 1874 vurderedes til 396,000 Dollars, i 1879 kun ere vurderede til 201,000 Dollars. Det er altsaa en Nedgang i Giendommenes Burdering til det Halve. Naar det nu endda var blevet derved, naar man endda kunde sige, at Giendommenes saa ved Auktionsafsalget havde naaet den sidste Burderingssum. Men det er desværre ingenlunde Tilfældet: Auktionsbudene for alle disse Giendomme, der for 5 Aar siden vare vurderede til 465,000 Dollars, udgjøre 75,000 Dollars. Jeg tror, at disse tal ere meget veltalende, ere meget betegnende for Nedgangen i Giendomsverdien, selv om man tager dette sidste meddelte tal, de 75,000 Dollars med en hel Del Reservation; thi det er klart nok, at ikke alene det, at en stor Del af Giendommenes ere overtagne ved Auktionen af Prioritetshavere, noget forandrer Forholdet, men man maatte tilige have en Opgivelse af de Omkostninger, der knytte sig til Kjøbet, og ikke holde sig blot til Auktionsbuddet. Der er et Par af disse Plantager, i hvilke Staten har havt Penge indestaaende paa første Prioritet, og som Staten derfor har maattet overtage, og hvor man altsaa kan overse disse andre Hensyn, kan korrigere Auktionsbuddet, hvilket ikke er saa let i de andre Tilfælde. En af disse Plantager, en mindre, var vurderet til 15,000 Dollars i 1874 og blev nu overtagen af Statskassen for 1,500 Dollars; en anden, vurderet til 16,000 Dollars, blev overtagen for 4,000 Dollars, det vil sige en Pris af 10 Dollars pr. Acre. En Acre er omtrent 6 Ekpr. Land, og en Pris af 10 Dollars pr. Acre vil altsaa svare til omtrent 60 Kr. for en dansk Td. Land; det er jo kun lidt mere, end hvad der betales for 1 Td. Land Hebejord til Beplantning i Sylland. Denne sidste Plantage lykkedes det os imidlertid ved gunstige Vengevilkaar at faae solgt for 4,500 Dollars. Disse 4,500 Dollars udtrykke altsaa, antager jeg, denne Plantages virkelige Værdi i dette Dieblit, det Beløb, som i Virkeligheden i dette Dieblit kunde gives for den. — Det ærede Mindretal har fremdraget, uden at jeg egentlig kan se, at det staar i noget bestemt Forhold til Modstanden mod Lovforslagets Fremme, Marsagerne til Oprøret og deriblandt den Behandling, som Arbejderbefolkningen har nydt derovre. Jeg antager, at de ærede Medlemmer af Thinget have gjort sig bekendt med den udsærlige, meddelte Kommissionsbetænkning, hvori jo dette For-

hold er særlig og omhyggelig behandlet, saa at jeg ikke behøver her at fremsætte Noget om, hvad Marsagerne til Oprøret kunne have været. Naar det ærede Mindretal formener, at, naar Marsagen til Oprøret har været Mishandling af den sorte Race, og denne Mishandling saa ophører, vil ogsaa Frygten for fremtidige Uroligheder være fjernet, saa tror jeg, at denne Slutning er fuldstændig urigtig. Jeg tror, at alle Æbers Erfaringer have vist, at en Spænding, for ikke at sige et Fjendskab mellem to Racer, ikke saa let ophører, som det ærede Mindretal formener, og det allermindst, naar der først gjennem et Oprør som dette er kommet Blod mellem de to Racer. Jeg tror ikke, at det i Virkeligheden har Noget at betyde for Overtøelsen af det foreliggende Lovforslag, om en anden Behandling i Fortiden kunde have forebygget den Katastrofe, der indtraadte for noget over et Aar siden. Vi maa nødvendigvis tage Forholdene, som de ere, og lige overfor Forholdene, som de ere, tror jeg ikke, at noget Mindre end det, der foreslaas i Lovforslaget, vil være istand til at bringe den Frygthed og Tillid tilveie, som er en absolut nødvendig Betingelse for, at nogen materiel Fremgang kan finde Sted paa Øerne, og uden materiel Fremgang paa Øerne ser jeg ikke rettere, end at det vil blive en Koloni, der vil kunne betegnes, som det ærede Medlem betegner den, nemlig som en Fattigkoloni til vedvarende Byrde for den danske Statskasse. Det forekommer mig, at man maa gjøre en Anstrenge for at forebygge, at det skal komme dertil.

Berg: Efter den høitærede Finansministers Bemærkninger til det Vædringsforslag, jeg har stillet, skal jeg naturligvis ikke gaa ind paa en Motivering af dets Indhold. Jeg skal kun bemærke, at, naar den høitærede Minister mente, at jeg ved den Ration af Naturalforpleining, der er Tale om at give, har ment en Tillægstation udover det, der for Diebliffet gives, saa har det ganstke sikkert været min Mening, Med Hensyn til, hvorvidt de foreslaaede 5 Cts. skulde være et passende Afdrag i Lønningen pr. Dag, skal jeg kun henvisse til, at efter de Oplysninger, der foreligge fra Kompagnichefen, vil Resten være fuldt tilstrækkelig — og endda give et lille Overskud — til Afholdelsen af Udgifter til Beklædning, Vask, Pudsning osv. Jeg maa udtale min Paastjænkelse og Glæde over de Følelser af Sympathi og Velvillie i Principet, som den høitærede Finansminister udtalte overfor Indholdet af mit Vædringsforslag. Jeg kan heller ikke Andet end glæde mig over det fornøiede Udtryk for Tilslutning i samme Retning, som idag er kommen tilorde fra den ærede Ordfører. Naar jeg har troet at burde stille Forslaget for at faae dette Punkt frem til Diskussion her i Salen, er det for det Første, fordi jeg ikke kan negte, at, hvis Tilstanden paa Øerne er saaledes, som den er skildret i Kom-